

det Ulejligheden værd at paavise, at min Opfattelse er urigtig. Den Omstændighed, at det ærede Medlem kan føde 2 Køer paa saadan noget som 3 Edr. Land — saa vidt jeg erindrer, var det det, han sagde — kan ikke i fjerneste Maade tjene som Bevis for, at jeg har Uret, og at det ærede Medlem har Ret. Jeg benægter ikke, at i enkelte Tilfælde kan Kreaturholdet paa en Lod af den angivne Størrelse være to Køer, især naar Lodden besiddes af en dygtig, energisk, ung Landmand; men Reglen vil være, det er jeg overbevist om, at der ikke kan og ikke vil blive holdt mere end een Ko paa en saadan Lod.

Mine Kvalifikationer som Landmand holder jeg ikke af at drøfte med det ærede Medlem, og det ærede Medlems Kvalifikationer som Landmand skal jeg heller ikke i fjerneste Maade komme ind paa. Da jeg første Gang hørte Tale om det ærede Medlem — det var forud for Valget i 1892 — betegnedes han med to Egenstaber: som Snekter og som Baptistspræst. (En Stemme: Naa, lad os nu ikke komme ind paa det igen). Ja, men saadan betegnedes han. Jeg er Redaktør i dette Øjeblik, men ud derfra, at jeg er Redaktør, at jeg altsaa beskæder den borgerlige Stilling at være Redaktør, at redigere et Blad, ud derfra at slutte, at jeg ikke forstaa mig paa Landbrug og derfor skal udelukkes fra at have en Mening om et Forhold, der angaar vort offentlige Liv, jeg, der tillige er Rigsdagsmand, den Lantegang forstaaer jeg ikke. Jeg skal ikke sige mere, der skulde egentlig bruges lidt stærkere Ord til at betegne den. Jeg har aldrig for mit Bedkommende tænkt paa at ville sige om det ærede Medlem, at han ikke kunde være en dygtig Landmand, fordi han var Snekter, Rigsdagsmand, Sektterpræst, Baptistspræst, eller hvad man nu vil. Jeg vilde ikke bringe det frem; at det kommer frem, er det ærede Medlems egen Skyld. Jeg har i øvrigt en lille saglig Bemærkning at gøre endnu til det ærede Medlem. Jeg er ganske utilfreds med, at det ærede Medlem i Landbokommisjonen gif med de 16 Medlemmer af andre Partier til at danne et Flertal, thi de Lobber, der var Tale om i Kommissionens Betænkning, ere efter min Mening for smaa. Saa vi disse Husmandsbrug oprettede, som Kommissionen har bragt i Forslag, vil Reformen væsentlig fremme de større Landbrugs Interesser, og man vil derved ikke i nogen nævneværdig Grad hjælpe Landarbejderne eller forbedre deres Kaar. Det ærede Medlem og det ærede Medlem for Skern (Ovesen), som gif med til at underskrive Kommissionens Plan have i

Virkeligheden derved bevirket, at man i Samfundskredse, der ellers paa Forhaand staa noget uforstaaende, i ethvert Tilfælde noget uvillige over for Tanken om at oprette saadanne Husmandsbrug, siger: til sig selv, at kan man slippe saa let, kan Medlemmer af Venstrereformpartiet gaa med til det, er det at vente, at hele Partiet omsider ogsaa vil gaa med dertil. Man vokser sig fast i denne Forventning, og som Stillingen nu er, vil det blive overordentlig vanskeligt paa dette Punkt at faa Spørgsmaalet løst paa en virkelig tilfredsstillende Maade. Jeg vil hermed kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vil faa en væsentlig Del af Ansvaret derfor. — Saa var der ogsaa noget om Sprællemænd og den Slags Ting, dog det skal jeg lade fare. Jeg husker nok, at jeg forud for Valget i 1892 var til Møde sammen med det ærede Medlem og erindrer ogsaa nøje, hvilket Standpunkt det ærede Medlem den Gang indtog, og til hvilke politiske Partier de Bølgere hørte, som den Gang satte det ærede Medlem ind i Rigsdagen. Der, hvor det ærede Medlem stod den Gang, stod han ikke efter den 1ste April 1894. Om han er i Færd med at vende tilbage dertil, skal jeg ikke kunne afgøre bestemt, der synes at være nogen Tendens dertil, i alt Fald synes han i den foreliggende Sag nærmest at have sine Meningsfæller i den Lejr, han forlod i Foråret 1894. Jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde være noget forsigtig med at nævne Ord som Sprællemænd.

H. Jørgensen: Jeg ønsker kun med ganste faa Ord at udtale min Paaskønnelse af, at det saa godt er lykkedes den højtærede Landbrugsminister gennem Bestemmelser som de i det foreliggende Lovforslag at afbestræbe de Krav, som efter min Mening med Rette kunne stilles til Staten om Støtte til at løse den vigtige Samfundsopgave at skabe en bedre stillet og mere selvstændig Landarbejderklasse. I det jeg udtaler min Tilslutning til de Grundtanker, der ere indeholdte i det foreliggende Lovforslag, skal jeg kun i Forbigaaende gaa ind paa den Modstand, som dette Lovforslag har mødt fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgtreds (H. Jensen) og hans Meningsfæller i denne Sal. Jeg beklager, maa jeg tilstaa, den Modstand, som dette Lovforslag har mødt fra dette Partis Side; men jeg trøster mig ved det gamle Ord, at intet er saa galt, at det jo dog er godt for noget, og i dette Tilfælde vil maaske denne Modstand være med til at aabne Landarbejdernes Øjne for, at de fra dette Partis Side næppe